

SLŪJBA
SFINTEI CUVIOASE
MIOCENȚE
ELISABETA
FEODOROVNA - MARE
DUCEȘĂ A RUSIEI

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne strigat-am..., se pun
stihurile pe 8.

Glasul 1:

Podobie: *Cetelor cerești...*

u credință să laudăm
astăzi pe cuvioasa
muceniță Elisabeta,
care, luându-și crucea
pe umerii săi,
ascultătoare s-a făcut până la
moarte pentru Cel care mai întâi
El ne-a iubit pe noi, strigând
tuturor: Cine mă va despărți de
dragostea Lui?

Veniți toți să alergăm
împreună în chip tainic și,
luminându-ne cu luminile
credinței, să începem a lauda pe
cuvioasele mucenițe Elisabeta și

Varvara, care, împreună
nevoindu-se, împodobite au fost
de către Duhul și, săvârșind
prăznuirea lor cea de peste an,
să ne împărtășim cu cuviință la
pomenirea lor.

Ostenindu-ți trupul cu postul
și privegherea, cuvioasă
muceniță, sufletul l-ai înviat, iar
cu vărsarea lacrimilor tale ai
stins aprinderea patimilor
trupești și te-ai făcut locaș
Sfântului Duh, pentru care,
unindu-te cu Ziditorul tău,
roagă-te pentru sufletele
noastre.

Cetatea cea aleasă cu
mulțimea credincioșilor laudă
nevoințele tale, cuvioasă
muceniță Elisabeta, iar
mănăstirea Mariei Magdalena
din Ghetsimani, având ca
bogăție cinstitele tale moaște,

culege tămăduiri și harul cel ce izvorăște totdeauna; drept aceea, roagă-te neîncetat pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Ea o pârgă bine-primită te-ai adus pe tine Domnului, cuvioasă muceniță, și, primind har dumnezeiesc, te-ai arătat mângâietoare și apărătoare celor orfani și scăpătați, iar cu rugăciunile tale ai veselit inimile cele întunecate de mulțimea păcatelor ale celor ce alergau la ajutorul tău; pentru aceasta, săvârșind cinstită pomenirea ta, cu credință strigăm către tine: roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cu credință să laudăm împreună cu mucenița Elisabeta și pe pătimitorii Ioan, Constantin și Igor, care bine nevoindu-se, s-au încununat de la Hristos Dumnezeu și se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Mielușele cuvântătoare ale Păstorului Celui adevărat v-ați arătat, mult-pătimitoarelor cuvioase mucenițe, care, împreună cu pătimitorii Serghie, Vladimir și Teodor, credința ați păzit și calea cea pământească cu bine săvârșind,

ați ajuns la cetatea cea cerească, unde vă rugați lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Fiii pieirii, ucigașii sfinților, dorind ca și pomenirea ta să fie stârpită, Domnul a risipit sfatul răutății lor și a dărâmat stăpânirea celor ce-L hulesc pe El; noi însă, îndrăznind a lăuda pătimirea ta, strigăm: Bucură-te, de Dumnezeu încununată muceniță Elisabeta.

Slavă..., **gl. al 6-lea:**

Împodobită fiind cu cununa muceniei, cuvioasă Elisabeta, te-ai înfățișat lui Hristos Dumnezeu, Celui ce S-a arătat mai întâi mucenic tuturor, de la Care ai primit răsplata cea cerească; noi însă, te rugăm, fii rugătoare și mijlocitoare pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, precurată nașterea ta? Că Cel Ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi, fără amestecare fiind

cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din Poorocia lui Isaia, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat! Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «și Sluga pe care am ales-o. Ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit. Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,

citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor

nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,

citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va intrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte.

Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

LĂ LITIE

Glasul al 8-lea.

Când s-a năpustit furtuna lepădării de Dumnezeu asupra țării, cu ochii sufletului văzând cele întâmplare, muceniță Elisabeta, ai strigat: Unii de furtună se ascund, alții greu sunt vătămați, și doar unora li se deschid ochii sufletului și văd măreția lui Dumnezeu.

Muceniță prealăudată, pătimirile prigonitorilor și amenințarea cu moartea nu te-au înspăimântat, ci bărbătește ai stat în dreapta credință, de nimic înfricoșându-te, ci rugându-te Domnului pentru vrăjmașii tăi.

Mucenicește pătimind, ai scăpat de viforul mării acestei lumi și ai ajuns la limanul cel lin al lui Hristos, cuvioasă Elisabeta, pentru care ai moștenit împărăția cea de Sus, unde petreci împreună cu îngerii.

Slavă...,

Dragoste pentru vrăjmași având, cuvioasă muceniță, nu doar în cuvânt, ci și cu fapta te-ai asemănat lui Hristos Dumnezeu, Care S-a rugat pentru cei ce L-au răstignit, zicând: Iartă-le lor, că nu știu ce fac.

Și acum..., a Născătoarei:

Luminează ochii inimii mele, ușă a Luminii, rugându-mă să gonești departe întunericul cel adânc al păcatului de la ticălosul meu suflet; ca să te măresc și cu dragoste să te laud pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

LĂ STIHODĂ

glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...,

Luminată fiind de harul cel dumnezeiesc ai părăsit casa părintească, urmând soțului tău te-ai sălășluit în noua ta patrie, unde ai cunoscut credința cea adevărată și neprihănit lui Dumnezeu ai slujit, Sfântă

Elisabeta, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Stih: *Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (Psalm 67, 36).*

Din rânduiala Celui Preaînalt, aflându-te în Țara Sfântă, ai primit credința cea drept-slăvitoare și mântuitoare și învrednicindu-te de Sfintele lui Hristos Taine, în ziua învierii lui Lazăr, harul cel dumnezeiesc s-a sălășluit în inima ta și ai cunoscut pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stih: *În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Psalm 67, 27).*

Fiind în slavă împărătească pe pământ, împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul tău ai dobândit-o, mare cneaghină Elisabeta, pentru care și muceniță, numită fiind, ai primit cununa cea neveștejită, de la Hristos, împăratul slavei, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., **Glasul al 8-lea:**

Rănită fiind de dragostea dumnezeiască, nu ai slăbit în credință aflând de moartea soțului tău, ci ascultând de glasul Evangheliei, ai urmat lui Hristos, luând asupra ta jugul

cel ușor și povara cea mântuitoare în care ai slujit cu vrednicie tot restul vieții tale, pe care acum roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu, în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi, primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșeli. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mîntuim noi toți.

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Sfintei de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.

TROPARUL

Glasul 1:

Cu smerenia demnitatea împărătească ascunzându-ți, de Dumnezeu înțeleptită Elisabeta, ai cinstit pe Hristos cu slujirea Martei și a Mariei. Cu răbdarea și dragostea curățindu-te, jertfă bine-plăcută lui Dumnezeu te-ai adus. Noi însă, cinstind viețuirea ta cea sfântă și patimile tale, ca pe o povățuitoare bună te rugăm, Sfântă Muceniță - mare cneaghină Elisabeta, roagă pe

Hristos Dumnezeu să
mântuiască și să lumineze
sufletele noastre.

LA ȚTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se
cântă troparul Sfintei (de două ori),
Slavă..., Și acum..., al Născătoarei a
Învierii.

După prima catismă, Sedealna întâi,
glasul al 4-lea:

Podobie : *Ca pe un viteaz...*

Urmând lui Hristos,
săltările trupului le-ai
supus sufletului,
înțeleaptă Elisabeta,
iar prin ostenele tale,
mai tare te-ai aprins de dragoste
către Ziditorul tău; pentru care,
nevoindu-te în tot restul vieții, ai
ajuns la limanul mântuirii și de
acolo nu înceta a te ruga pentru
cei ce cinstim pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Sprrijinoare și acoperământ
îmi ești, ceea ce ești cu totul fără
prihană, de Dumnezeu
Născătoare; că pe tine te am
ajutătoare în nevoi, în boli și în
necazuri și pe tine, cea fără
prihană, te măresc.

După a doua catismă, sedealna a
doua,

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Făcându-te locaș Duhului,
cuvioasă Elisabeta, ai zidit lui
Dumnezeu locaș sfințit spre
folosul tuturor și ai povățuit
mulțime de suflete pe calea cea
adevărată a mântuirii,
aducându-le ca un prinos
Stăpânului Hristos; cu acestea
dimpună, cu dreaptă credință,
te cinstim pe tine.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Tuturor scârbiților bucurie și
celor năpăstuiți folositoare,
săracilor hrănitore și celor
străini mângâiere; limanul celor
înviforați, bolnavilor cercetare,
celor necăjiți acoperământ și
sprijin; toiag orbilor tu ești,
Preacurată, Maica Dumnezeu-
lui Celui Preaînalt; grăbește,
rugămu-ne, să ne mântuiești pe
noi, robii tăi.

POLIELEU: Robii Domnului...

HĂRIMYRILE:

Stih 1: *Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Psalm 45, 1).*

Hărimu-te pe tine, Sfântă Cuvioasă Muceniță Elisabeta, și cinstim chinurile tale, care pentru Hristos le-ai răbdat.

Stih 2: *Dărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului (Psalm 78, 3).*

Stih 3: *Că pentru Tine suntem uciși toată ziua (Psalm 43, 24).*

Stih 4: *Socotiți am fost ca niște oi de junghiere (Psalm 43, 24).*

Stih 5: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Psalm 65, 11).*

Stih 6: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Psalm 15, 3).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Hmulțimea fecioarelor adunate în locașul cel zidit de tine, sfântă Elisabeta, ascultând de învățăturile tale și lepădând neputința trupului, au biruit patimile cu osârdie și au intrat împreună cu tine în camera cea cerească a Mirelui, bucurându-se totdeauna.

Slavă..., **Și acum..., a Născătoarei:**

Ăltă scăpare tare cu adevărat nu avem, fără numai pe tine, Precurată; către tine năzuim și ție strigăm: Stăpână, ajută-ne să nu pierim, arată spre noi darul tău și slava milostivirii tale.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinerețile mele...

P R O C H I M E N, glasul al 4-lea:

Hinunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Psalm 67, 36).

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Psalm 67, 27).

Toată suflarea...

EVANGHELIA

De la Matei (X: 16-22): Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Iată Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi... (caută miercuri în săptămâna a treia după Rusalii).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Sfintei Cuvioase Mucenițe Elisabeta, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

***Stih:** Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și stihira, glasul al 6-lea:

Împodobită fiind cu cununa muceniei, cuvioasă Elisabeta, te-ai înfățișat lui Hristos Dumnezeu, Celui ce S-a arătat mai întâi mucenic tuturor, de la Care ai primit răsplata cea cerească; noi însă, te rugăm, fii rugătoare și mijlocitoare pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6, iar al sfintei, pe 8:

Cântarea 1,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

glasul 1:

Irmosul:

Cântare de biruință să cântăm «toți lui Dumnezeu, Cel ce a

«făcut minunate minuni cu braț
«înalt și a mântuit pe Israel, că
«S-a preaslăvit».

Ea una care ai născut pe Fiul cel fără de ani sub ani întrupat, Preasfântă Curată, toate patimile cele de peste ani ale sufletului meu, cel cu totul pătimaș, le vindecă.

Rănila sufletului meu, Preacurată, și învârtoșarea inimii, întunecarea gândului și alunecările minții pierde-le, ca o milostivă, cu rugăciunile tale.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul, Lumina mea, din întuneric mă izbăvește și de chinurile cele veșnice de acolo, Preacurată; ca, fiind mântuit, să laud măririle tale.

Întunecările minții mele, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu lumina ta gonește-le; că tu ai născut Lumina cea mai presus de minte și dăruiește-mi ca o bună să văd Lumina care din tine a răsărit nouă.

**Canonul sfintei
glasul al 4-lea:**

Irmos: *Cânta-voi, Ție, Doamne...*

Săvârșind astăzi prăznuirea ta cea cinstită, cuvioasă Elisabeta, te rugăm, trimite har și folos duhovnicesc celor ce te laudă cu credință, aducându-ți

aminte de noi toți, muceniță a lui Hristos.

Ăvând cugetul tău luminat de Dumnezeu, ai părăsit casa părintească, mutându-te în noua ta patrie, cuvioasă, unde ai cunoscut cu adevărat pe Dumnezeu și ai trăit deplin poruncile Lui.

Slavă...,

Lubit-ai poporul și noua ta patrie, asemenea lui Rut cea din vechime, căutând de mântuirea ta și a celor din jur, cuvioasă muceniță Elisabeta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut lumii dumnezeiască mântuire, cu rugăciunile tale, mântuiește pe cei ce aleargă cu credință la ajutorul tău.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Să se întărească inima mea în «voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul al doilea și ai întemeiat

«pământul peste ape, «Atotputernice».

Herodirea gândului meu celui sterp toată o gonește și aducător de roadă prin fapte bune sufletul meu îl arată, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, ajutoarea creștinilor.

Izbăvește-mă de toată osânda și de multe sminteli ale șarpelui, de focul de veci și de întunerice, ceea ce ești cu totul fără prihană, care ne-ai născut nouă Lumina cea neînserată.

De judecata ta cea neîmblânzită, și de focul nestins de acolo, și de răspunsul cel înfricoșător, eu cu totul mă spăimântează; grăbește de mă izbăvește mai înainte de sfârșit, ca o bună, pe mine, robul tău.

Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Fecioară cu totul fără prihană; că pe cei stricați, cu roada lemnului, prin Crucea Lui, i-ai făcut părtași nesticăciunii cu dumnezeiescul dar.

Canonul sfintei

Irmos: *Arcul celor puternici...*

Lipsită fiind de mirele cel pământesc, cu toată râvna și dragostea ai alergat la Mirele Ceresc, pentru care și lepădându-te de lume și de toate

cele ale ei, ai strigat: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Cu totul aprinzându-te de dumnezeiasca dragoste, ai stins văpaia cea pierzătoare de suflet, și te-ai arătat vas cinstit Stăpânului tuturor, cuvioasă muceniță.

Slavă...,

Nevoindu-te cu dreaptă credință, ai dobândit dragoste pentru vrăjmași, cuvioasă, nu doar în cuvânt, ci și în faptă și în adevăr, căutând întru toate să urmezi Celui ce din iubire S-a răstignit pentru noi.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născând Viața cea mântuitoare lumii, pe Hristos Ziditorul și Mântuitorul nostru, a încetat tirania morții, Fecioară neispită de nuntă.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au adunat ceată duhovnicească, întărește-i în dumnezeiască slava ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

SEDEALNA
glasul al 3-lea:

Podobia: De frumusețea fecioriei tale...

Luminat prăznuim astăzi pomenirea mucenicilor din

Alapaevsk, care, prin pătimirile lor, de vii aruncați în mină adâncă, în neconținută slavoslovire L-au lăudat pe Dumnezeu și cântare de biruință au înălțat lui Hristos, Celui ce a înviat din morți.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, slava mucenicilor și bucuria îngerilor, roagă pe Fiul tău să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 4-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Cu duhul văzând mai înainte, «proorocule Avacum, «întruparea Cuvântului, ai «propovăduit grăind: Când se «vor apropia anii Te vei «cunoaște, când va veni vremea «Te vei arăta. Slavă puterii Tale, «Doamne».

Fecioară Preasfântă, cortul cel nespurcat, pe mine, cel spurcat cu greșelile, curățește-mă acum cu picăturile cele preacurate ale îndurărilor tale, si-mi dă mână de ajutor, ca să cânt: Slavă ție, curată, de Dumnezeu preaslăvită!

Biserica sfințită te-ai arătat lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit întru tine mai presus de

cuget, Fecioară. Pe acela roagă-
L să ne curățească pe noi de
întinăciunea păcatelor, ca să ne
cunoaștem casă și locaș Duhului.

Miluieste-mă, ceea ce ai
născut Izvorul milei, Născătoare
de Dumnezeu, și dezleagă
cumplita neputință a sufletului
meu și învârtoșarea inimii,
izvoare de lacrimi și umilință
dumnezeiască mai înainte de
sfârșit dăruindu-mi, cu
mijlocirile tale.

Cunoscându-te proorocul, cu
Duhul lui Dumnezeu, munte
umbrit pe tine mai înainte te-a
însemnat, curată. Pe cei topiți de
văpaia multor greșeli curățește-i
cu mijlocirile tale, Fecioară,
ceea ce singură ești îndreptarea
oamenilor.

Canonul sfintei

Irmos: *Milostive, pentru dragostea
chipului Tău...*

Clevetind asupra ta oamenii
vicleni, nu te-ai împușinat la
suflet, cuvioasă, ci ca o
adevărată uceniță a lui Hristos,
cu smerenie pe toate le-ai
răbdat.

Lumina cea strălucitoare a
ostenelilor tale s-a văzut prin
unirea celor două virtuți:
slujirea Martei și ascultarea
Mariei, pe care le-ai pus ca

temelie în locașul cel întemeiat
de tine.

Slavă...,

Ăvând în inima ta rugăciunea
neconținută și prin mulțimea
lacrimilor tale, cu dumnezeiescul har ai crescut spic
însutit al faptelor bune,
muceniță.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Întru tine sălășluindu-Se Cel
neîncăput, te-a arătat mai
desfătat decât cerurile, pe tine,
Fecioară, pentru aceasta te
fericim.

Catavasie:

Cel ce șade în slavă pe scaunul
Dumnezeirii, pe nor ușor a venit
Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc,
din preacurata Fecioară, și a
mântuit pe cei ce strigă: Slavă,
Hristoase, puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Pacea Ta o dă nouă, Fiule al
«lui Dumnezeu; că fără de tine
«alt Dumnezeu nu cunoaște,
«numele tău numim; că
«Dumnezeu al celor vii și al celor
«morți Tu ești».

Ochii inimii mele deschide-i,
curată, ca să văd luminat
dumnezeiasca strălucire și a ta

negrăită slavă, ca să dobândesc milă și slavă veșnică.

În două vori pe unul din Cinstita Treime ai născut, Preacurată, Care poartă un ipostas. Pe Acela roagă-L cu osârdie să ne mântuim noi toți.

Preacurată, ca una care ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu roagă-L ca, de tot necazul și de boli și de chinuri, să păzească pe robul tău cel netrebnic.

Roagă pe Cel ce L-ai născut mai presus de cuget, Fecioară, să mântuiască pe cei ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Fecioară cu totul fără prihană; bucură-te, binecuvântată, ceea ce ești folositoare lumii.

Canonul sfintei

Irmos: *Tu, Doamne, Lumina mea...*

Pe tine, ceea ce te-ai plecat cu cugetul Stăpânului, ai fost hrănitore celor flămânzi și ajutătoare sărmanilor, pentru care ai moștenit împărăția cea de Sus, preafericită.

Întrarmându-te cu armele cugetului, ai căutat pe cei orfani și părăsiți, adăpostindu-i în locașul cel zidit de tine, cuvioasă, asemănându-te Păstorului Celui mare, Care a venit să mântuiască pe cei pierduți.

Slavă...,

Dragoste nefățarnică, smerenie adevărată, blândețe totdeauna și înțelepciune duhovnicească ai dobândit, cuvioasă maică, pentru ostenele și nevoițele tale de la Dătătorul a tot binele, pentru care pe tine te ferim.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Stăpânul tuturor, omoară patimile inimii mele, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Catavasie:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțe pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Proorocului Iona urmând, «grăiesc: Viața mea din «stricăciune o scapă, Bunule; și «mă mântuiește, Mântuitorul «lumii, pe mine cel ce cânt: «Slavă Ție».

Hă rog ție, celei după adevăr bună și cort nespurcat, pe mine cel spurcat cu multe păcate,

spală-mă de toată înșelăciunea cu mijlocirea ta.

Qcârmuitoare fii mie, celui ce sunt învăluit pururea în marea cumplitelor ispite ale vieții, și mă mântuiește, la limanul mântuirii îndreptându-mă.

Întreitele valuri ale gândurilor și asuprelile patimilor și adâncul păcatelor învăluiesc ticălosul meu suflet. Ajută-mi, Stăpână Sfântă!

Măririi pururea ți-a făcut ție Hristos: pe Acela roagă-L pururea să mărească spre mine milele Sale cele bogate, de Dumnezeu dăruită.

Canonul sfintei

Irmos: *Venit-am din adâncurile mării...*

Durerea și întristarea a cuprins pe toți cei din locașul cel zidit de tine, când oamenii cei fără de lege te-au despărțit de obștea adunată, cuvioasă maică, pe care însă cu blândețe i-ai întărit.

Pe piatra poruncilor lui Hristos, aflându-se sufletul tău, muceniță, ai răbdat înjosirile și mulțimea chinurilor, făcându-te biruitoare, ai luat răsplătiri cerești.

Slavă...,

Fiind legate cu credință una de alta, mult-pătimitoarelor Elisabeta și Varvara, ați răbdat dezlegarea de trup și ca niște biruitoare, v-ați unit cu Domnul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Negrăit ai zămislit pe Domnul și Mântuitorul, dumnezeiască Mireasă, pe Cel ce ne scapă din stricăciune, pe noi, cei ce întru adevăr pe tine te chemăm.

Catavasi:

Înțelepții lui Dumnezeu, care săvârșiți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

CONDACUL

glasul al 5-lea:

Luând crucea lui Hristos, ai trecut din slava împărătească la slava cerească și, rugându-te pentru vrăjmași, ai aflat bucuria cea veșnică, Sfântă Cuvioasă Muceniță Elisabeta, pentru aceasta te rugăm: roagă-te pentru sufletele noastre.

ICOS

Stăpânindu-ți trupul cu iubirea de înțelepciune și înfrânând patimile, muceniță,

frumusețea sufletului ai pregătit-o lui Hristos, te-ai arătat bine-împodobită, cuvioasă Elisabeta, de Dumnezeu înțeleptă, pentru care noi te laudăm așa: Bucură-te, inimă în Dumnezeu întărită; bucură-te, că te-ai învrednicit să te împărtășești de patimile lui Hristos; bucură-te, jertfă bine-primită lui Dumnezeu; bucură-te, cuvioasă muceniță Elisabeta, rugătoare pentru sufletele noastre.

ȘINĂXAR

Se zice sinaxarul zilei, apoi acesta:

În ziua a 18-a a lunii iulie, facem pomenirea Sfintei Noii Mucenițe Elisabeta, ducesă de Hessen-Darmstadt

Viitoarea Mare Ducesă și Nouă Muceniță Elisabeta s-a născut în 1864, al doilea din șapte copii. Era fiica lui Ludwig IV, Mare Duce de Hessen-Darmstadt, și a Prințesei Alice, fiica Reginei Victoria a Angliei. Pentru că era pe jumătate engleză, Ella, după cum era numită, a vizitat-o adesea pe Regina Victoria în Anglia, devenind nepoata ei favorită. S-a păstrat o corespondență bogată în engleză între ea și bunica ei iubită. Elisabeta a fost crescută în mod tradițional protestant, mama sa insuflându-i un spirit creștin, conform principiului „iubește-ți

apropapele”. Încă de mică, sfânta a cunoscut greutățile vieții, mama ei murind în anul 1878, în vârstă de doar 35 de ani.

În 1884, la vârsta de 19 ani, Elisabeta s-a căsătorit cu Marele Duce Serghei, fiul Țarului Alexandru al II-lea al Rusiei, săvârșindu-se două slujbe: una ortodoxă și una protestantă. Foarte îndrăgostită de soțul ei, Elisabeta a început să studieze poporul și cultura rusească, și mai ales credința ortodoxă care le formase. A ezitat îndelung până să intre în Biserica Ortodoxă, temându-se să nu-și supere familia și rudele apropiate, care erau luterani. După doi ani de studiu intens și rugăciune, a hotărât în cele din urmă, în chip liber, din convingere, să devină creștină ortodoxă. A fost unsă, după rânduială, cu Sfântul Mir, fiind primită astfel în Biserica Ortodoxă în Sâmbăta lui Lazăr (dinainte de Duminica Floriilor) a anului 1891. În această hotărâre doar bunica sa, Regina Victoria, i-a scris o scrisoare plină de încurajări și sprijin, la care Elisabeta i-a răspuns mulțumindu-i pentru bunătatea sa și dragostea părintească. Elisabeta a descris acest moment într-o scrisoare (din 5 ianuarie 1891) adresată viitorului Împărat Nicolae al II-lea. În ea, sfânta arăta cum multă vreme „continuasem să fiu protestantă în lucrurile exterioare, în timp ce sufletul meu aparținea deja credinței ortodoxe.”

Tot în anul 1891, soțul ei, care era foarte credincios, a fost numit Guvernator al Moscovei de către

Țarul Alexandru al III-lea. În 1894, sora mai tânără a sfintei, Alexandra, s-a căsătorit cu viitorul Țar Nicolae al II-lea, fiind în aceasta călduros încurajată de Elisabeta. Marea Ducesă s-a dedicat lucrării de caritate, îngrijind mereu pentru bunăstarea poporului ortodox rus, mai ales în timpul Războiului ruso-japonez din 1904-1905. Totuși, la 4 februarie 1905, pe când ieșea din casă pentru a-și continua lucrarea de îngrijire a săracilor, a auzit o explozie cumplită. Grăbindu-se spre locul din care se auzise zgomotul, a văzut un ostaș întinzându-și mantia peste ce mai rămăsese din soțul ei. Acesta tocmai fusese ucis de o bombă teroristă, trupul fiindu-i pur și simplu sfârtecat în bucăți.

Profund șocată, Elisabeta, de-acum văduvă fără copii, a avut totuși tăria sufletească să-l viziteze în închisoare pe ucigașul soțului ei, un oarecare Kaliayev, care fusese arestat. Nădăjduia să-i înmoaie inima prin pilda ei de iertare. Ucigașul i-a spus că de mai multe ori fusese aproape să-i omoare soțul, însă nu putuse deoarece ea era împreună cu el. Marea Ducesă i-a dat omului o Evanghelie și o icoană, sperând mai presus de speranță că se va pocăi înainte de sfârșit. I-a cerut apoi țarului să anuleze condamnarea la moarte a ucigașului soțului ei, însă nu a fost ascultată.

Șocul morții a schimbat-o însă adânc pe Elisabeta. S-a retras din viața socială și a început să mănânce numai de post. Rana din sufletul ei a lucrat în așa fel, încât ea și-a ridicat

ochii pentru a privi spre veșnicie. Urmând îndeaproape sfatul episcopilor din Sfântul Sinod al Bisericii Ruse, și-a închinat întreaga viață trăirii credinței ortodoxe. Și-a cumpărat o casă și o bucată întinsă de pământ în Moscova și a întemeiat o comunitate, dedicată Sfințelor Marta și Maria, care să împlinească sarcina diaconițelor de la începuturile Bisericii Ortodoxe. Intenționa ca această comunitate să devină ca și casa Sfântului Lazăr, care fusese atât de des vizitată de Hristos. Mai multe femei din toate clasele sociale i-au urmat Marii Ducese și și-au închinat viața acestei slujiri, îngrijindu-i pe bolnavi, ajutându-i pe săraci, purtând grijă de copiii străzii din Moscova. Marea Ducesă a întemeiat de asemenea și un cămin fără plată pentru tinerele femei muncitoare și pentru studenți, un spital, o clinică, o școală pentru asistente și o cantină pentru săraci. În anul 1909, acest așezământ a fost numit „Mănăstirea Sf. Marta și Maria a milei.” De aici, Marea Ducesă și ajutoarele ei îi cercetau pe săraci, făceau treburile casei, îngrijeau de copii, aducând pace și bucurie oriunde mergeau. Marea Ducesă lua parte la toate lucrările ce se făceau, întemeind o minunată grădină a mănăstirii și vizitând chiar și cele mai sărace și mai periculoase cartiere ale Moscovei. După cum scria în aprilie 1909 Țarului Nicolae: „Vreau să lucrez pentru Dumnezeu, și în Dumnezeu pentru omenirea suferindă.” La rugăciune, strălucea cu lumina lăuntrică a sufletului, iar

mulțimile o adorau. Ducea o viață de nevoință, toată averea ei fiind cheltuită pentru fapte bune. Singurele călătorii pe care le făcea erau pelerinajele la locurile sfinte ale Rusiei.

În 1910 a fost numită stareță a mănăstirii, care pe atunci număra 45 de surori. Scriind despre aceasta Țarului Nicolae la 26 martie 1910, spunea: „Mă închin lui Hristos și cauzei Sale, dau tot ce pot Lui și semenilor noștri, mă adâncesc tot mai mult în Biserica noastră Ortodoxă.”

În mănăstire a învățat Rugăciunea lui Iisus, sub stricta ascultare a părintelui duhovnicesc al mănăstirii, părintele Mitrofan, om cu viață sfântă, despre care îi scria Țarului Nicolae: „Este un om cu suflet mare, nu e defel un bigot îngust la minte, totul la el e întemeiat pe dragostea și iertarea nemărginită a lui Dumnezeu – un adevărat preot ortodox, ținând cu strictețe de Biserica noastră.” Rolul mănăstirii a devenit deosebit de important mai ales în timpul Primului Război Mondial, când atât de mulți erau în spital, atât de mulți aveau nevoie de mângâiere.

Când în anul 1917 a izbucnit Revoluția bolșevică, Stareța Elisabeta a continuat să trăiască ca mai înainte, participând la slujbele Bisericii, tratându-i pe bolnavi, îngrijindu-i pe săraci. A refuzat oferta Ministerului suedez de a părăsi țara (stăpânită deja de comuniști), spunând că dorea să împartă soarta țării și a poporului care-i dăduseră credința cea dreaptă.

La început ignorată de regimul bolșevic (datorită lucrării sale sociale), în a treia zi de Paști a anului 1918, Stareței Elisabeta i s-a poruncit să părăsească mănăstirea pentru orașul Perm din munții Urali. A plecat împreună cu două călugărițe, Ecaterina și Varvara, însoțită de ostași letoni. Din Perm a fost mutată mai întâi în Ekaterinburg – unde era închisă familia imperială, inclusiv sora ei, iar apoi în orașul Alapayevsk. A ajuns aici la 20 mai 1918.

Stareța Elisabeta a trăit închisă în Alapayevsk până în noaptea fatală de 18 iulie 1918. Era sărbătoarea Sf. Serghie de Radonej, ziua de nume a soțului ei. În acea noapte, ea, maica Varvara, cinci membri ai familiei imperiale și un secretar au fost duși la o mină și omorâți ca mucenici, fiind înainte legați la ochi, bătuți și aruncați de vii într-un puț de mină. Mai întâi a fost aruncată Stareța Elisabeta. Când au prins-o, ea s-a rugat, s-a însemnat cu semnul Crucii și apoi a spus: „Doamne, iartă-le, căci nu știu ce fac.” Ucigașii au aruncat apoi în puț grenade, însă auzind cântarea: „Mântuiește Doamne poporul Tău...”, au intrat în panică și au plecat. Doi dintre ucigași au înnebunit la scurtă vreme după îngrozitoarea crimă. Un țăran care a fost martor la cele petrecute a povestit că mai multe ore după aceea a auzit-o pe stareța Elisabeta, rănită de moarte, cântând Imnul Heruvic, cântări din slujba înmormântării și cântări de laudă și slavă către Dumnezeu. Aceste cântări au continuat până în ziua următoare.

Când în septembrie Armata Albă a eliberat Alapayevsk-ul și a găsit mina, au scos din puț trupurile, inclusiv pe cel al stareței Elisabeta. Au găsit-o nu la fundul puțului, adânc de 70 de metri, ci pe o ieșitură de pământ la 15 metri adâncime. Doar un singur trup fusese sfârtecat de grenade. Pe aceeași ieșitură cu trupul nesticat al Marii Ducese se găseau două grenade neexplodate, iar pe pieptul ei o icoană a Mântuitorului. Era icoana numită „Nefăcută de mână omenească”, dăruită de către Țarul Alexandru al III-lea în ziua primirii ei în Biserica Ortodoxă la 13 aprilie 1891. Sfânta zăcea alături de Marele Duce Ioan, și s-a văzut că încercase să-i lege acestuia rănile înainte ca ea însăși să moară.

Trupurile au fost așezate în sicrie în catedrala din orașul apropiat Alapayevsk la 1 noiembrie 1918. În 1919, Armata Albă fiind nevoită să se retragă, sicriile au fost duse în Siberia, iar de acolo, în 1920, în China. Trupul stareței Elisabeta a rămas neputrezit. Pe ziua de 3 aprilie a aceluiași an, sicriile au fost așezate în Biserica Sf. Serafim din Beijing. De acolo, moaștele sfintei au fost din nou mutate, de această dată în Palestina, fiind întâmpinate în Ierusalim la 15 ianuarie de către Patriarhul Damian, clerici ruși și greci, membri ai autorităților britanice și nenumărați credincioși ortodocși. Aici, stareța Elisabeta a fost înmormântată în Biserica Sf. Maria Magdalena din Ghetsimani. În anul 1888, încă înainte de a deveni

ortodoxă, Marea Ducesă spusese că ar vrea să fie înmormântată aici. Aceasta se întâmplase chiar la sfințirea bisericii, la care Elisabeta luase parte împreună cu soțul ei, care era Președinte al Societății Palestiniene Rusești.

„Ca o arătare minunată, așa a trecut prin lume, lăsând în urma ei o dâră strălucitoare.” Așa scria primul biograf al stareței Elisabeta, Mitropolitul Anastasie Gribanovski. „Împreună cu alții care au suferit pentru patria lor, ea este în același timp pocăința vechii Rusii și întemeietorea Rusiei ce va să vină, care se va înălța pe moaștele Sfinților Noi Mucenici... Nu degeaba glasul poporului rus a numit-o sfântă încă din timpul vieții. Parcă pentru a-i răsplăti faptele minunate de pe pământ..., rămășițele ei de muceniță au fost sortite să odihnească în chiar același loc al Pătimirii și Învierii Mântuitorului.”

Stareța Elisabeta a fost canonizată de Biserica Ortodoxă Rusă din afara granițelor în anul 1981, această canonizare fiind recunoscută mai târziu de Biserica din Rusia, în anii 1990.

Cu ale ei sfinte rugăciuni și cu ale celor dimpreună cu dânsa pomeniți, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

**De tinerii Tăi cei din cuptor,
«Mântuitorule, nu s-a atins, nici**

«nu i-a supărat pe ei focul.
«Atunci, cei trei cu o gură
«cântau și binecuvântau,
«grăind: Binecuvântat este
«Dumnezeul părinților noștri».

Sufletul robului tău, cel ce se
spurcă totdeauna, Preasfântă
Curată, sfințește-l; cumplita
robie a minții, împietrirea inimii
și năvălirea demonilor degrab le
pierde.

Mintea mea, cea omorâtă cu
patimile trupului, ceea ce ești cu
totul fără prihană, înviaz-o, și
cele plăcute lui Dumnezeu mă
întărește a face, ca să te măresc
și să slăvesc pururea bunătatea
ta.

Qmoară-mi, Stăpână Curată,
patimile trupului meu; și
spurcăciunea cea rea a
smeritului meu suflet curățește-
o, Fecioară, și de clevetirea
nevăzuților vrăjmași mă scapă
și mă izbăvește.

La tine, Preasfântă – cinstită,
curată, noi robii tăi totdeauna
ziua și noaptea cădem, cu gând
umilit rugându-ne, ca să aflăm
noi mântuire de păcate cu
rugăciunile tale.

Canonul sfintei

Irmos: Tinerii lui Avraam
oarecând...

Asemenea celor trei tineri în
cuptor, cântare de biruință
asupra morții sfinții mucenici, în
mină aruncați, au cântat:
Izbăvitorule, Doamne, bine ești
cuvântat.

Răbdând durerile chinurilor,
Sfântă Elisabeta, ai săvârșit
călătoria muceniei împreună
cu Mucenița Varvara și cu
ceilalți mucenici și v-ați făcut
biruitori, luând răsplata cea
veșnică, cântând: Izbăvitorule,
Doamne, bine ești cuvântat.

Slavă...,

Se cuvine cinste vouă,
dumnezeieștilor mucenici, celor
opt la număr, care cu sânziurile
voastre ați stins văpaia cea
arzătoare a necredinței,
strigând: Izbăvitorule, Doamne,
bine ești cuvântat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară, Precurată, născut-
ai pe Cuvântul întrupat din
sânziurile tale, Care a binevoit
să îndumnezeiască pe muritorii
cei ce cântă: Izbăvitorule
Doamne, bine ești cuvântat.

Catavasie:

Hau slujit făpturii înțelepții lui
Dumnezeu, fără numai
Făcătorului, ci groaza focului
bărbătește călcându-o, s-au
bucurat cântând: Prealăudate,

*Doamne al părinților și
Dumnezeule, binecuvântat ești.*

Cântarea a 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Pe Cel de care se înfricoșează
«îngerii și toate oștirile ca de
«Făcătorul și Domnul, lăudați-
«L, preoți, preaslăviți-L, tineri,
«binecuvântați-L, popoare, și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Întrupatu-S-a din tine cu
dumnezeiască cuviință Cel fără
trup. Pe Acela roagă-L,
Preacurată, să omoare patimile
sufletului meu și să-l învieze pe
el, fiind omorât de demult cu
păcatul cel prea rău.

Vindecă-ai sfărâmarea lui
Adam celui din țărână, pe
Mântuitorul și Dumnezeu
născând, Preacurată. Pe Acela
roagă-L să vindece rănilor
sufletului meu, cel fără
vindecare.

Ridică-mă pe mine, cel ce zac
în adâncul răutăților, și pe
vrăjmașii, cei ce se luptă cu
mine, biruiește-i; și sufletul meu,
cel rățacit cu felurite desfătări,
Curată, nu-l trece cu vederea, ci-
l miluiește și-l mântuiește.

Vindecă, Preacurată, patimile
inimii mele, ceea ce ai născut pe
Doctorul tuturor, și cetei

dreptilor mă arată părtaș,
Fecioară, pe Hristos rugând.

Canonul sfintei

Irmos: *Pe Cel ce S-a pironit...*

Ostașii cei iubitori de
Dumnezeu, ridicând trupurile
voastre, sfinților mucenici, cu
cinste în mormânt le-au pus
cântând: Preoți lăudați, popoare
preaînălțați pe Domnul în veci.

Iubind Sionul și dorind să vezi
bunătățile Ierusalimului în toate
zilele vieții tale, cuvioasă
Elisabeta, acesta a primit să fii
înmormântată în pământul lui,
unde preoții cântă, popoarele
preaînălță pe Hristos în veci.

*Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe
Sfântul Duh, Domnul...*

Pământul s-a sfințit prin
îngroparea cinstitelor voastre
moaște, sfintelor mucenite
Elisabeta și Varvara, căci izvor
nesecat de tămăduiri revarsă,
vindecând patimile trupului și
ale sufletului, preaînălțându-L
pe Hristos în veci.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Luminează ochii inimii mele,
Preacurată, care ești ușa
Luminii, Fecioară, norul
patimilor și adâncul
întunericului îl risipește, ca
preoții și popoarele să te
preaînălțe pe tine în veci.

Catavasie:

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei bine-credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Pe norul cel purtător de «lumină, întru care Stăpânul «tuturor din cer ca ploaia pe «lână S-a pogorât și S-a întrupat «pentru noi, făcându-se om Cel «fără de început, să o slăvim toți, «ca pe Maica cea curată a «Dumnezeului nostru».

Iubitor de păcate fiind, întru nepurtare de grijă petrec și de judecata cea fără de milă mă cutremur, Preacurată. De care, cu sfinte rugăciunile tale, păzește-mă neosândit, dumnezeiască mireasă, ca să te fericesc pe tine pururea ca pe o folositoare.

Hă spăimântează de Divanul și de ochiul Fiului tău, de Care nimic nu poate fi tăinuit,

Fecioară. Fapte de rușine am săvârșit pe pământ, și pentru aceasta către tine strig: Cu totul îndurată stăpână, ajută-mi și din nevoia cea de atunci să mă scoți și să mă mântuiești, Preacurată.

Cât va fi de înfricoșătoare ziua întrebării, Fecioară, cât va fi de groaznic răspunsul, cât va fi de cumplită rușinea; cine va putea să stea atunci? Preacurată stăpână, miluiește pătimașul meu suflet și mai înainte de sfârșit dă-mi iertare.

Ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate asuprașurile vicelanului și cu toate răutățile, și care am mâniat pe Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, luminează-mă, povățuindu-mă la fapte bune, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților.

Canonul sfintei

Irmos: *Eva din boala neascultării...*

Doime sfântă, Elisabeta cea pururea pomenită și Varvara cea cu cuget viteaz, împreună cu cei șase mucenici pătimitori, rugați-vă Preasfintei Treimi, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Dumnezeu este Dumnezeul celor vii, zice Domnul, Căruia sfântă Elisabeta, nu uita a te

ruga pentru mulțimea fiilor tăi, care cu osârdie te cheamă în ajutor.

Slavă...,

Pomenirea ta cea sfântă ne-a răsărit nouă mai luminat decât soarele, luminând inimile noastre, întru care adu-ți aminte de noi, cei ce o săvârșim cu dragoste și cu credință, preacinstită Elisabeta, ca cea ce ai îndrăznire către Hristos.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine te preamărim, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, că din patimi și din primejdii ne izbăvești pe noi, zidul cel nesurpat și scăparea sufletelor noastre.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să salte cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfântă prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să cânte: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

LUMINÂNDA

Veniți, iubitorilor de mucenici, în biserica Mariei Magdalena din Ghetsimani, să cădem la cinstitele moaște ale

celei ce a pățimit pentru Hristos și cu rugăciune fierbinte să o rugăm să trimită nouă pace și mare milă.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Cinstiții prooroci, cu glasuri preasfințite, te-au vestit pe tine, Fecioară, că ai să fii Maica lui Dumnezeu, pentru aceasta, știindu-te Născătoare de Dumnezeu, cu toții te mărim.

LĂ LĂȚE

Se pun stihirile pe 4.

Glasul al 8-lea:

Podobie: Ceea ce ești...

Înfrumusețându-ți sufletul cu obiceiurile drepte credințe, cuvioasă Elisabeta, ai adus lui Dumnezeu ceată de fecioare care-I cântă și Îl preaînaltă împreună cu puterile cele fără de trup ale îngerilor **(de două ori)**.

Întrarmându-te cu armele credinței, ai petrecut în această viață, nevoindu-te și dobândind harul Duhului ai urcat la cele cerești, prin pătimirea cea de bunăvoie a muceniei, cuvioasă.

Dorind pe Soarele Cel neapus, Care a strălucit nouă tuturor, pentru mila Sa cea mare, cuvioasă, uscând pornirile trupului, lesne ai trecut calea

mării vieții acesteia și acum, cu ceata sfințelor fecioare, petreci în lumina împărăției celei neapuse.

Slavă...,

Vomblând pe cărările strâmte ale vieții celei pământești și întărită cu puterea lui Hristos, ai ajuns la lărgimea Raiului celui desfătat, de unde nu înceta să te rogi și pentru noi, cei ce săvârșim sfântă pomenirea ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit nouă Rodul vieții, ție ne rugăm: roagă-te, Stăpână, cu cuvioasa muceniță Elisabeta, să mântuiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LĂ LITURGHIE

Fericirile din cântarea a 3-a, pe 4, și din cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeniște-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Lipsită fiind de mirele cel pământesc, cu toată râvna și dragostea ai alergat la Mirele Ceresc, pentru care și lepădându-te de lume și de toate cele ale ei, ai strigat: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cu totul aprinzându-te de dumnezeiasca dragoste, ai stins văpaia cea pierzătoare de suflet, și te-ai arătat vas cinstit Stăpânului tuturor, cuvioasă muceniță.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Nevoindu-te cu dreaptă credință, ai dobândit dragoste pentru vrăjmași, cuvioasă, nu doar în cuvânt, ci și în faptă și în adevăr, căutând întru toate să urmezi Celui ce din iubire S-a răstignit pentru noi.

Fericți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Clevetind asupra ta oamenii vicleni, nu te-ai împușinat la suflet, cuvioasă, ci ca o adevărată uceniță a lui Hristos, cu smerenie pe toate le-ai răbdat.

Fericți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mintind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Durerea și întristarea a cuprins pe toți cei din locașul cel zidit de tine, când oamenii cei fără de lege te-au despărțit de obștea adunată, cuvioasă maică, pe care însă cu blândețe i-ai întărit.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe piatra poruncilor lui Hristos, aflându-se sufletul tău, muceniță, ai răbdat înjosirile și mulțimea chinurilor, făcându-te biruitoare, ai luat răsplătiri cerești.

Slavă...,

Fiind legate cu credință una de alta, mult-pătimitoarelor Elisabeta și Varvara, ați răbdat dezlegarea de trup și ca niște biruitoare, v-ați unit cu Domnul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Negrăit ai zămislit pe Domnul și Mântuitorul, dumnezeiască Mireasă, pe Cel ce ne scapă din stricăciune, pe noi, cei ce întru adevăr pe tine te chemăm.

TROPARUL

Glăsul 1:

Cu smerenia demnitatea împărătească ascunzându-ți, de Dumnezeu înțeleptită Elisabeta, ai cinstit pe Hristos cu slujirea Martei și a Mariei. Cu răbdarea și dragostea curățindu-te, jertfă bine-plăcută lui Dumnezeu te-ai adus. Noi însă, cinstind viețuirea ta cea sfântă și patimile tale, ca pe o povățuitoare bună te rugăm, Sfântă Muceniță - mare cneaghină Elisabeta, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 5-lea:

Luând crucea lui Hristos, ai trecut din slava împărătească la slava cerească și, rugându-te pentru vrăjmași, ai aflat bucuria cea veșnică, Sfântă Cuvioasă Muceniță Elisabeta, pentru aceasta te rugăm: roagă-te pentru sufletele noastre.

APOSTOLUL

Prochimen glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (*Psalm 67, 36*).

Stih: *În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Psalm 67, 27).*

Din Epistola către Galateni (3; 23-29; 4; 1-5): „Fraților mai înainte de venirea credinței,...

(caută joi din săptămâna a 15-a după Pogorârea Sfântului Duh).

EVANGHELIA

Evanghelia de la Luca:

(6: 31-36):

(caută duminică din săptămâna a 19-a după Pogorârea Sfântului Duh).

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

